

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2819/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ... чији су пуномоћници Бојан Лазаревић, адвокат из ... и Бошко Бекчић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је пуномоћник Раде Јевтић, адвокат из ..., ради утврђења непостојања, односно измештања службености, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4569/18 од 21.02.2019. године, на седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4569/18 од 21.02.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4569/18 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу II бр. 381/17(14) од 18.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да тужени немају право службености пролаза пешице преко послужних парцела тужилаца број ../. и ../. КО ..., трасом ближе описаном ставом првим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца према туженима којим је тражено измештање службености на начин како је то ближе описано овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4569/18 од 21.02.2019. године, одбијена је жалба тужилаца као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог

члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради утврђења непостојања службености и измештања службености, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужиоци уз ревизију нису приложили судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије. При том, у погледу примене рока из члана 58. став 1. Закона о основама својинскоправних односа („Сл. лист СФРЈ“ бр. 6/80 ... „Сл. гласник РС“ број 115/05) одлука другостепеног суда, такође, не одступа од мишљења Врховног касационог суда израженог у ранијим одлукама, према ком се овај рок прекида и не тече у ситуацији када је инициран поступак који за циљ има заштиту права на вршење службености.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења непостојања службености и измештања службености, поднета је 19.08.2014. године, а вредност предмета спора је опредељена на износ од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору где вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић